

dette saaledes, at der efter Ordet „Calculen“ sættes Comma, og derefter: da Overfridelsen i saa Fald bliver at bedømme efter de i de følgende Paragrapher trufne Bestemmelser.

ad §§ 2—4.

Med Hensyn til disse Paragrapher har Udvalget troet at burde foreslaae en ny Redaction, deels fordi det ikke i alle Tilfælde er tydeligt, hvad Virkning der skal indtræde, naar Ministeren undlader at følge den givne Forskrift (Begyndelsen af § 3), deels fordi det synes rettest i een Paragraph at samle Forskrifterne for den Fremgangsmaade, Ministeren har at følge (see nedenfor § 2), i en anden (§ 3) at bestemme Erstatningsansvaret, og i en tredje (§ 4) Strafansvaret. Ved Udkastets § 2 bemærkes særligt, at, naar den lovgivende Magt, altsaa Kongen og Rigsdagen, giver sit Samtykke til en udenfor Finantsloven afholdt Udgift, synes det ufornuødent at lade Erstatningsansvaret indtræde blot for at have undladt Erhvervelsen af Kongens Samtykke; i alt Fald synes det at maatte være Kongen selv overladt at drage Ministeren til Ansvar herfor. Det forekommer os derhos rettest, paa Grund af de her omhandlede Forholds særegne Besskaffenhed, kun i Almindelighed at betegne Straffens Art (Bøde, Statsfængsel), uden at angive noget Maximum eller Minimum; og endeligen er Embedstabs tilføjet som en Straf, der her kan komme til Anvendelse.

ad § 5.

Første Afsnit af denne Paragraph formenes at kunne bortfalde, da de fremhævede Momenter ligge i Sagens Natur, og det heller ikke kan antages fornuødent at opgive en vis Maalestok for Bedømmelsen af det Tab, der, foruden andre Momenter, skal tjene til Bedømmelse af Straffeansvaret.

ad § 6.

Den nedenfor foreslaaede Forandring er hovedsageligen grundet deri, at det altid bliver misligt at foreskrive en vis Termin, inden hvilken Foranstaltning til det Omspurgte skal træffes. Ordentligviis vil det første Skridt, naar der er Grund til at antage, at en Mi-

nisteren undergiben Embedsmand har overtraadt sin Pligt, være, at hans skriftlige Erklæring forlanges; men hertil vil en Tid af 4 Uger ikke være fornuødent, medens denne Frist bliver for kort, naar der er Tale om at drage Vedkommende til justitielt Ansvar.

ad § 8.

I Henhold til det oven Bemærkede er det fundet rigtigst i Paragraphens Slutning kun at nævne: „Bøde“.

At Loven først kan træde i Kraft fra 1ste April 1858, bliver i al Fald af den Grund nødvendig, at det først fra dette Tidspunkt vil kunne betegnes i Finantsloven, hvilke Poster der ere at ansee som calculatoriske; hvisaarsag en ny Paragraph er tilføjet.

I Henhold til Foransførte indstiller Udvalget at vedtage Udkastet med efternævnte Forandringer og Tillæg.

ad § 1.

Efter „Calculen“ sættes Komma, og Resten af Paragraphen gives saaledes:

„da Overfridelsen i saa Fald bliver at bedømme efter de i de følgende Paragrapher trufne Bestemmelser“.

ad §§ 2—4.

Disse Paragrapher affattes saaledes:

§ 2.

„Til Overfridelse af Udgiftsposter, der ikke i selve Finantsloven ere betegnede som calculatoriske, saavelsom til Udgifter, der ikke findes optagne i Finantsloven, udfordres Beslutning af Kongen. Er Rigsdagen til den Tid samlet, har Ministeren, forinden han skrider til Beslutningens Udførelse, at forelægge Rigsdagen den fornødne Tillægsbevilling. Er Rigsdagen ikke samlet, har Ministeren at bevirke Udgivelsen af en foreløbig Lov, som hjemler Udgiften,